

یک آرزو

جامعه آن وقت، از اهمیت این قیام غافل بود. اینها را به عنوان چند نفری که فقط بلدند گلوله‌ای از دهانه اسلحه‌ای خارج کنند و به سینه کسی بنشانند، معرفی می‌کردند. حتی بزرگان آن دستگاه جبار منحوس که خودشان مظهر اوباشگری و چاقوکشی و الواطی بودند و جزو افرادی به‌شمار می‌رفتند که ارزش نداشتند از آن‌ها یاد شود، به عنوان یک انسان تربیت یافته، به این جوانان مؤمن صالح پاک‌باز مخلص و بی‌طمع و بی‌اعتنای به دنیا و به زخارف دنیا، چاقوکش می‌گفتند!

...از مسئله فداییان اسلام، غفلت شد. اگرچه شاید آن زمان، آمادگی هم نبود که بخواهند آنچه را که می‌گفتند - که همان حکومت اسلامی بود - بر سر پا کنند.

برای این کار، یک حرکت عمومی در درازمدت لازم بود؛ لیکن سخن این‌ها در بین فریادها و عربده‌های مستانه دشمنانشان گم شد.

...آرزوی آن‌ها عملی شد و این ملت در این راه به حرکت درآمد و فداکاری و ایستادگی نمود و آن چهره کفر و استکبار را نابود کرد.

